

[Elisabeth Bruun Olesen]

bedste beskæftigelsesprojekter for unge, og som styrker fagbevægelsen mest. Og vi mener, at det faktisk i dag er arbejdsmarkedsnævnene, og at det derfor ville være uoverskueligt, hvis man decentraliserede helt ned til kommunalt plan, så man ikke havde den vekselvirkning mellem arbejdsmarkedsnævnene og kommunerne.

Hvad det lovpligtige beløb til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden angår, har det været utrolig svært at holde fast i, og de 130 kr. er ikke blevet forhøjet i årevis. Beløbet er faktisk kun blevet fastholdt, fordi et flertal uden om regeringen har presset regeringen til det. Regeringen har hele tiden fastholdt, at kommunerne skam gjorde det hele frivilligt, skønt mange af kommunerne jo ikke betalte det lovpligtige beløb, som derfor blev indbetalt til Indenrigsministeriet. Vi ser da også, at halvdelen af kommunerne i 1987 ikke har betalt så meget, som de gjorde i 1985 og 1986.

Vi er derfor uenige i, at den forbedring til kontanthjælpsmodtagerne, som vi selvfølgelig er enige i, skal tages fra midlerne til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. Det er en forkert blanding af to kasser. Beskæftigelsesmidler skal ikke bruges til at udbetale kontanthjælp med. Beskæftigelsesmidler skal bruges til at sætte beskæftigelsesarbejde i gang. Vi synes ærlig talt, at Socialdemokratiets afvisning ved at ville undlade at stemme var uforståelig. Vi fik at vide, at det ville blive åbenbart for os senere, hvad det gik ud på. Vi synes, det er forkert, at man cementerer et princip om, at man fra én kasse – nemlig den kasse, der skal sætte beskæftigelse i gang – skal udbetale penge til kontanthjælpsmodtagere, medmindre man har en garanti for, at beløbet skal hæves tilsvarende, og at det skal ske mere eller mindre permanent som led i en aftale over en årrække. Ellers tror vi med de erfaringer, vi har haft indtil nu, at midlerne vil blive brugt forkert, og at der ikke vil komme tilstrækkelig megen beskæftigelse i gang. Jeg ved godt, at svaret nu vil være, at det kun drejer sig om omkring 50 mill. kr. af 800 mill. kr. Men problemet for os er for så vidt ikke beløbet, men snarere det princip, man slår fast. Derfor har vi sammen med SF stillet et ændringsforslag om, at det skal trækkes ud, så det ikke kan betales som kontanthjælp.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg er selvsagt glad for den brede opbakning, der er til de ændringsforslag, jeg har stillet. Det er ændringsforslag, der betyder, at vi kan lave en reel decentralisering af beslutningskompetence og -ansvar i en del af arbejdsmarkedspolitikken. Det synes jeg viser den rigtige vej, og jeg tror, det er vigtigt for, at det kan komme den rigtige vej, at der er så bred opbakning bag det. Den del er jeg altså meget glad for, og jeg udtrykker min taknemlighed for, at det er lykkedes at nå frem til enighed herom.

Derimod vil jeg ikke undlade at udtrykke forbavselse over det ændringsforslag, der er kommet fra VS og SF. I december måned tog regeringen initiativ til, at vi skulle gøre en ekstraordinær indsats for den gruppe af unge, der er hårdest belastet, den gruppe af unge, der har mest brug for at få hjælp, nemlig den gruppe af unge, der allerede er kommet på bistandshjælp, for at få den ind i et uddannelsesforløb, der kunne bringe den i kontakt med arbejdsmarkedet. Vi lavede en ændring, der skulle give de unge kontanthjælpsmodtagere en større økonomisk tilskyndelse til at gå i gang med et uddannelsesprojekt. Det er altså en væsentlig social forbedring for de hårdest belastede unge.

Med nærværende forslag vil vi også gerne gøre det økonomisk interessant for kommunerne at gøre en ekstraordinær indsats for de hårdest belastede unge.

Og hvem er det så, der ikke vil have, at kommunerne skal gøre en ekstraordinær indsats for de hårdest belastede unge? Det er SF og VS. Det er altså SF og VS, der ikke mener, at vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at bringe de hårdest belastede ind i et uddannelsesforløb, der kan bringe dem i kontakt med arbejdsmarkedet.

Det er da heldigt, at regeringspartierne og Det Radikale Venstre stemmer ændringsforslaget ned, sådan at vi kan gøre denne indsats for de hårdest belastede unge. Men det er ærlig talt en mærkværdigt usammenhængende holdning fra SFs og VS' side.

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg skal gøre nogle få bemærkninger til fru Elisabeth Bruun Olesen, som var lidt forbavset over, at der ikke var mere argumentation for det, jeg sagde før. Jeg skal prøve på